

dighed i Højres Stilling. Der har ingen været, af den Grund, at allerede i Folketingen var Stillingen opgivet, og af den anden Grund, at der ikke var mere end et Par Medlemmer, der stemte imod den endelige Vedtagelse af Forslaget i Folketinget, og overfor et Flertal i Landstingets Udvalg maatte Højre paa Forhaand sige sig selv, at Kampen var ulige, den kunde ikke gennemføres.

Piper: Jeg skal ikke forlænge Debatten, men der er dog endnu en Bemærkning, jeg gerne vilde gøre, inden vi slutter. Den højtærede Finansminister sagde, at de, der svarede de indirekte Skatter, bar den væsentlige Byrde. Men Forholdet er jo dog det, at de indirekte Skatter ikke giver Halvdelen af Statskassens Indtægter, og meget mindre nu, efter at de saakaldte Krigsindtægtslove er vedtagne. Den Gang der blev Tale om at skaffe ekstraordinære Indtægter til Dækning af de ekstraordinære Udgifter, var det udelukkende direkte Beskatning, man stillede Forslag om og fik vedtaget. Hvis man lægger de Indtægter, Staten har efter disse Love, til den øvrige Beskatning, vil den indirekte Beskatning sikkert ikke blive den væsentligste Del, og det vil vel ikke være helt urimeligt at sige, at det ikke er de Folk, der udreder de almindelige Skatter, som bærer de nuværende ekstraordinære Byrder, derunder altsaa ogsaa Udgiften til denne ekstraordinære Dyrtydshjælp, men derimod de Folk, som betaler de ekstraordinære Skatter, der er vedtagne i Anledning af Krigen.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører for Højre (Piper) tager meget fejl, hvis han tror, at den indirekte Beskatning her i Landet ikke udgør Halvdelen af Statens Indtægter. Det ærede Medlem vil ikke forlange, at jeg skal have Tallene fuldstændig i Hovedet, men jeg skulde tage meget fejl, om Statens Indtægter efter Statsregnskabet, Finansloven og Tillægsbevillingsloven ikke udgør omtrent 121 Mill. Kr. Meget forkert kan det ikke være, maaske bliver det 122 Mill. Kr., jeg erindrer det ikke i Øjeblikket. Men deraf udgør Forbrugsafgifterne alene 56 Mill. Kr. — jeg kan ikke anføre Hundrede-

tusinderne, jeg husker det ikke udenad og har ikke Materiale ved Haanden. Og Stempelafgiften, som ogsaa er en indirekte Skat, udgør 10 Mill. Kr. Alene det bliver 66 Mill. Kr. Saa har vi Gebyrerne, som ogsaa maa kaldes en indirekte Skat. Formue- og Indkomstskatten udgør i alt 20 Mill. Kr. — det betyder dog ikke saa særdeles meget overfor en Indtægt af 121 Mill. Kr. Ejendomsskylden udgør 6 Mill. Kr. Arveafgiften, som man maaske ogsaa vil regne til de direkte Skatter, udgør mellem 3 og 4 Mill. Kr. Hvor vil det ærede Medlem dog hen med den Tro, at de direkte Skatter skulde overstige Halvdelen af Statens Indtægter? Det ærede Medlem tager virkelig ganske fejl.

Det ærede Medlem siger, at de, der nu bærer de ekstraordinære Byrder, ogsaa vil komme til at udrede den Udgift, som dette Lovforslag medfører. Mener det ærede Medlem da, at der skal stilles en Skat op, som skal dække denne Udgift, der er henved 3 Mill. Kr.? Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem ønsker, at Finansministeren skal komme med Skattelovforslag, hvorved denne Byrde paa 3 Mill. Kr. lægges paa de velstillede. Hvad er det overhovedet, de velstillede har at klage over? Det hele er, at ved den sidst vedtagne Formue- og Indkomstskat blev der lagt omtrent 3 Mill. Kr. mere paa de velstillede end før. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal tale om ekstraordinære Byrder i den Anledning, jeg synes ikke, at det er klædeligt. Ærlig talt, Summen er for lille, og de velstillede er saa langt mere velstillede end de daarligt stillede, at det neppe er rigtigt at fremføre dette. Og hvis det ærede Medlem vil tage den overordentlige Indkomstskat med, maa jeg sige, at jeg troede, vi alle var enige om, at dem, som rammes af denne Skat, er der god Grund til at ramme. Alle har dog ment, at de Folk, der har faaet overordentlige Indtægter som Følge af Verdenskrigen, var der god Grund til at paalægge en særlig Skat. Men afgørende er det virkelig, at her er jo ikke Tale om, at man tilvejebringer en ny Indtægt for at dække den Udgift paa henved 3 Mill. Kr. — eller hvad det nu kan blive —, som det her drejer sig om, den gaar af den